

maatte forudse sit Fallissement som nær forestaaende, foretaget nogen Disposition, derunder indbefattet Betaling af forfalden Gjæld, hvorved han paa en mod Straffelovens § 261 stridende Maade, har begunstiget nogen enkelt Kreditor paa de andres Beskoning, kan Boet, saafremt Konkursen virkelig paafølger, fordrer, at den stedfundne Betaling eller den trufulde Disposition gaar tilbage, og det Modtagne eller dets Værdi tilbagegives, hvis paagjældende Kreditor, dengang Betalingen fandt Sted eller Dispositionen blev truffet, var vidende om de foranførte Omstændigheder.

§ 25.

Naar Nogen i Henhold til de foregaaende Regler til Boet skal udlevere det Modtagne eller dets Værdi, er han berettiget til at erholde tilbagegivet, hvad han maatte have ydet Skyldneren mere end det, hvorfor han har modtaget Betaling, ligesom han overhovedet, naar en Betaling gaar tilbage, i Forhold til Boet bliver at behandle, som om ingen Betaling havde fundet Sted.

Tilbagefordring af en med sædvanlige Betalingsmidler erlagt Betaling af en forfalden Berel kan ikke gjøres gjældende imod den, som vilde have havt Ret til at fordrer Berlen dækket af Andre i Tilfælde af Skyldnerens Fallissement, men som ved den stedfundne Betaling af Berlen er bleven forhindret i at gjøre denne Ret gjældende, hvormod det til Berlens Dækning medgaaede Beløb kan søges tilbage hos den, hvem Berlens Betaling tilfids vilde komme tilgode, og som i Tilfælde af, at den ikke var bleven betalt, maatte have udredet Beløbet, saafremt han, da han udstedte Berlen eller bortendosserede den, var vidende om, at Skyldneren befandt sig i noget af de i § 24 omhandlede Tilfælde.

§ 26.

Den, som i det sidste Aar førend Konkursens Begyndelse og paa en Tid, da Skyldneren var insolvent, har modtaget nogen Gave af denne, er pligtig at tilbagegive saadan Gave eller erstatte dens Værdi, dersom han maa antages ved dens Modtagelse at have været vidende om nogen Omstændighed, der kunde lade ham formode Skyldnerens Insolvens. Er der i Anledning af den ham gjorte Gave paaført Modtageren nogen Udgift, bør denne erstattes ham af Boet.

Foranstaaende skal ogsaa gjælde, naar Retshandelen udvortes fremtræder under Form af et Salg, Magelæg, Leiemaal eller lignende Overdragelse, hvis det paa Grund af Misforholdet mellem de gjensidige Pælsler eller iøvrigt efter Omstændighederne skjønes, at Retshandelen i Virkeligheden indeholder en Gave, dog at Boet tilsvares, hvad der fra den anden Side maatte være ydet.

§ 27.

Dersom Skyldneren i det sidste Aar førend Konkursens Begyndelse har anvendt et eller flere af sine Formuestilstand uforholdsmæssigt stort Beløb til Stiftelse af Livrente, Overlevelsesrente, Livsforsikring eller lignende Indtægt for sig selv, sin Ægtefælle eller sine Livsarvinger, eller som Gave til Andre, kan Boet — forsaavidt en Gave er ydet til Andre, dog kun under den i § 26 angivne Forudsætning — gjøre den Ret gjældende til, at fordrer Opløsning af Kontrakter og Dugjørelse, som Skyldneren selv kunde benytte, saafremt herved kan erhverves en Indtægt for Boet.

§ 28.

Det har fremdeles sit Forblivende ved den i D. E. 5—14—46 andet Led indholdte Bestemmelse om, at ingen Afhændelser, som ere ffete ved Gave, Kjøb eller i andre Maader imellem Ægtefæller, Forældre og Børn eller Arveløber og Arvinger, skulle komme Kreditorerne i Konkursboer til Skade, naar de befindes at være ffete efterat Skyldnerne vare komne i den Tilstand og vare lag haardt med Gjæld beladte, at de et deres Gjæld kunde betale.